

(המשך מעמוד 51)

שיחוררי - הכתובת עדיין שם. אני משער שהחיל השבועי הנשלח על-ידי הרס"ר לסייד את האבנים, ממשיך עד היום למרוח את הכתובת: טרבוניס.

בילבי מחפשת

חשיש

ב אחד הימים קראו לנו לצאת החוצה מהאולמים וסידרו אותנו בשורות. למקום הגיע איש מצ"ח וכלב חשיש. זו היתה סצינה נהדרת. הכלב היה בעצם כלבה קטנטנה וחמודה בשם בילבי. תפידה היה לקפוץ על כל אסיר ולרחוץ אותו. אבל זה לא בדיוק היה כראש שלה. היא רצה לחדר תאוכל וחטרה באדמה בתיקוה למצוא עצמות. הסאלף שלה כעס כי כולם צחקו עליו. הוא קרא לה: "בילבי! בילבי! אבל בילבי ברהה לו כל פעם מחדש.

אנחנו

לא פחדנים

ל ת תנאי המעצר בכלא 6 ניתן להגיד דיר כסבירים. אין זה אמנם מלון המישה כוכבים, אולם אין תופעות של התעללות או הרעבת. זה לא תענוג גדול לישון בחורף באהל, כאשר לרשותך ארבע שמיות צבאיות. כולם ישנים בנגדים. סודר ומעיל. ב"ח וצחי מעירים אותך למיטתך. לא נורא.

כפיצו על כך קיבלתי המון דואר. בי חיים שלי לא קיבלתי כל כך הרבה מיכתבים. אבא שלי כתב לי: אני מעדיף

שידור

צליעם

בנייה ובשחמם הכבאשים

● למחלקת סרטי-עיוניים של הטל-וויזיה הירדנית, על הקרנתו של סרט דו-קומטרי, שהופק בידי תחנת ג'נדה הברי-טית, על הבנייה הישראלית בשטחים המרוחקים מעבר לקו-הירוק. סרט זה הציג לפני תושבי ישראל, הצופים בתחנה הירדנית (ומימפרם הולך וגובר מיום ליום, עם ירידת רמתה של הסלוויזיה הישרא-לית, כפי שמשתקף בסקרים), את דמותה של ישראל הנחלנית, בראשית 1983. בעור-לם הרחב, לצד עמדותיו הנחרצות של אלוף (מיל') מתי פלד, שהציג תוכנית ממשלתית סודית לסילוק 700 אלף תושבי-ים ערביים של השטחים הכבושים אל מעבר לירדן, הובאו עמדותיו של קצין (מיל') אחר, ח"כ יובל נאמן, שניסה להבהיר את עמדותיה של ממשלת-ישראל בנושא זה לפני הכתב האנגלי, שערך והפיק את הסרט. הישראלי הממוצע יכול היה לראות מסרס זה את הסוף ההולך

חניית המפקד

בעבר הרחוק פינתה עיריית תל-אביב מיגרש ליד מיתקן גל"צ ביפו, כדי שישיר מש כמיגרש-חנייה לעובדי התחנה הצב-אית. כאשר מונה רון כן-ישי כמפקד גל"צ, כך סיפר אחד מעובדי-התחנה, התי-קין במיגרש שלט ועליו כתוב: "חניית המפקד".

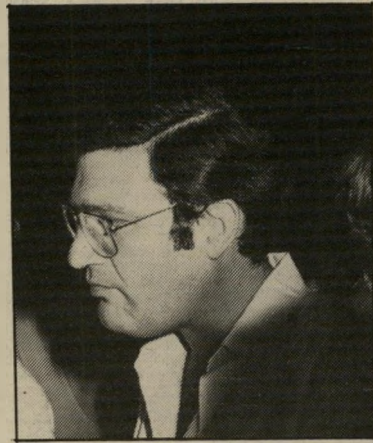
כעבור כמה ימים החנה אחד מטכנאי התחנה, אורח עובד צה"ל, את מכונתו בחניית-המפקד. כאשר הגיע לתחנה רון כן-ישי, הוא חסם במכונתו את מכונת הטכנאי שתפס את מקומו. התוצאה היתה עימות קולני בין כן-ישי לפקודו.

על סיפור זה הגיב רון כן-ישי: "גנכון שהמיגרש הועמד על-ידי עיריית ת"א לי-רשות עובדי גל"צ. אלא שהעובדים התי-לוננו לפני על אופן החוקתו, ואני הוריתי לשפצו ולנקו בסכום של עשרות אלפי שקלים, מתקציב התחנה. כדי שהעובדים לא ירטיבו בו את רגליהם. לי לא היה מקום-חנייה מוסדר. ביקשתי מקציני-הרכב שיסדיר את העניין, בדומה למקומות-חנייה המוקצים בירושלים למנהלי קול ישראל והסלוויזיה.

בעייה חמורה יותר היא מציאת ממלא-מקום לפאר בתוכנית כולבוסק, שהיה בכוח נוכחותו הסלוויזיוני להשרות מאמי-נותו על הדברים המוצגים והנאמרים. מפקי כולבוסק, רפי גינת, עשוי להציב את עצמו בתפקיד מנחה כולבוסק.

"קשת בענן" וחבלה בדרך

שם-הצופן הפנימי של צמרת רשות-ה-שידור והסלוויזיה להעברת מהדורות מבט בצבע היה קשת בענן. למרות שהמגמה הראשונית היתה להעביר, קודם לכל, את אולפני התוכניות לשידור-צבע, הופעלו לחצים מצד משרד-החוזק להקדמת העבר-רה בחדשות, לפני התוכניות, לחצים אלה הצטרף חששו של יוסף לפיד שהחדשות תהיינה בבחינת אי שחור-לבן ביס של צבע. שיקולים אלה הביאו להקדמת הסבת אולפן ב' (אולפן החדשות) לצבע. במהלך תהליך ההסבה עבדו טכנאי ה-טלוויזיה יומם-לילה כדי להשלים את ה-הסבה בזמן המיועד. מאמץ זה של הסכני-אים עשוי לעלות להנהלת רשות-השידור במערכת של עיצומים טכניים, וגם בחבלה

מגיש פאר מחליף

וגובר של התדמית הישראלית בכלי התי-קשורת האלקטרוניים בעולם.

כאשר נשאל מנהל הסלוויזיה הישרא-לית, טוביה פער, אם סרט זה יוקרן בטלוויזיה הישראלית במסגרת במבט שני או תוכנית תיעודית אחרת, השיב: "בגור-שאים אלה אנו עושים הפקה עצמית, ולא מקרינים הפקה של טלוויזיה זרה!"

איזו ארץ יפה!

● לצ'ארלי שיפריט, צלם סרטוני תחזית מזג-האוויר של הסלוויזיה, המוקי-רנים בתום מהדורות מבט סרטים אלה, המוקרנים בצבע, מאפשרים לצופה, המדור-כא מתוכן מהדורות-החדשות ואופן סינון המידע במהלכם, להישאר לאתגחתא קלה, ולראות איזו ארץ יפה היא ישראל. צ'ארלי שיפריט הוא סטרינגר (עובד-חוק), שה-חל דרכו כעורר-צלם. הוא ממחיש בסיר-טונים אלה רגישות לנופים שצילם.

מאחרי הקלעים

מי יחליף את כלבו-פאר

עם הודעתו של השרד המגיש החותיק, דניאל פאר על יציאתו לחופשה-ללא-תשלום, בשליחות הקרן-הקיימת-לישראל בקנדה, החלו מחולשי-השם של מאבקים-אישיים בטלוויזיה. מי יאיש את מקומו של פאר במחלקת החדשות ובתוכנית-הצרכנות כולבוסק, שאישיותו מעניקה לה את מימד האמינות?

מגיש מבט האחרים, חיים יבין, אריה אורגד ויעקוב אחימאירי, פוע-לים לחלוקת מהדורותיו של פאר ביניהם, שווה בשווה, תוך התעלמות מכוכבו-הדורך של עורך בן-עמי, כמגיש מהר-קצו של מהדורות מבט שמזעיקים אותו מהרדיו לטלוויזיה בשעות-משבר. גם כמה מעורכי ומגישיו ניחטט חצות מתדפקים על דלתות מחלקת-ההגשה, בכוונה שאחד מהם (עמנום ארבל, איתן אורן) יצורף למעגל מגיש מבט. אלא שבהתאם למסורת מחלקת-החד-רות, נחשבים מגישי מבט כמועדין סגור, שכימעט ובתליאפשרי להצטרף אליו.

מפקד כן-ישי שמו

"אותו טכנאי, ששמו בני יהוראי, נטל את החוק לידיו ועקר את השלט. כאשר זימנתי אותו, כעבור כמה ימים, לשיחה, התנהלה השיחה בינינו בנועם. אמרתי לו: 'אם אתה רוצה להעביר לי מסר, או לא בסיוגן תופי הסטיסס ב-גינגל, אתה לא צריך לאותת לי בחנייה במקום-החנייה שלי'. הסיפור על הצעקות אינו נכון. הוא הבין אותי בלי צעקות הצעתי לו לפנות לשלמה להס, או אפילו לבג"צ. בתנאי שלא ינהג במיגרש-החנייה בשירות-לב. בזאת נגמר העניין, ואפילו החלפנו בינינו סוגי טבק. הוא הלך לדרכו בשלום."

בשידורי-הסלוויזיה בעתיד. הסיבה לכך: מיכרזים העומדים להיפתח בימים אלה לאישו סופי של משרות ה-טכנאים בטלוויזיה. חלק מטכנאי-הסלוויז-יה עשויים שלא לעבור אותם. התוצאה תהיה עיצומים, ועצירת תהליך הפיכת אר-לפן א' (אולפן תוכניות) לצבע. סיפור עקשני במסדרונות בניין הסלוויז-יה מתייחס לתיאום התאריכים שבין הס-בת מהדורות מבט לצבע, לאישור העלאת

אורלי יניב אבסורד

אגרת-הסלוויזיה מטעם ועדת-הכספים של הכנסת. כפי שאמר אחד מהטכנאים: "הסי-פוק העצמי של הפוליטיקאים, שיתחילו לראות עצמם על המירקע בצבע, עיור אותם והם אישרו לפיד את כל מה שבי-קש. אילו היה לפיד מבקש באותה ישיבה אישור להפעלת טלוויזיה-כבל, הוא היה זוכה גם כזה."

פסקול

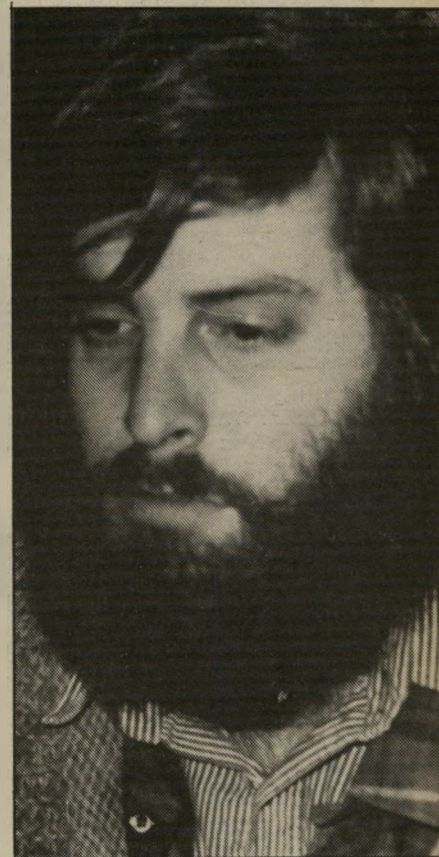
בבוקר שאחרי

אחד האבסורדים הגדולים של רשות-השידור הוא בכך, שמגישת מבט וטבט ספורט, אורלי יניב, אינה עובדת שכירה של רשות-השידור, אלא עובדת לפי מיש-דרים שבהם היא מגישה את המהדורות הגיל. זהו פועל יוצא של האיסור הממ-שלתי על קבלת עובדים חדשים בשירותים הציבוריים. ● עוד אחד מסיפורי הלילה שבו הוטל רימון בירושלים על מפגיני-שלום עכשווי יצא רק בימים אלה מחדר-החדשות של הסלוויזיה. מסתבר כי אחרי שהסתיימו דיווחי הסלוויזיה מרחבת מי-שרד ראש-הממשלה, ושידור מהדורות ה-חדשות המיוחדות של אותו לילה, אמר שפרץ: "מהר בבוקר יקום טוביה פער, יפתח את העיתון, ויאמר 'מה? ורקו ריי-מן?'"

דרום

אפריקניזציה

דבר מוזר קרה למחלקת-החד-רות של הסלוויזיה בדרכה להקרק את סרט התעודה הבריטי על דרום-אפריקה, בתוכנית במבט שני. ראשית, בניגוד למקובל, נכנס גורם חדש לשיקולי מחלקת-החד-רות: התערבותה של שגרירות דרום-אפריקה, שהפעילה לחצים לי-הבאת תגובותיה במהלך הקרנת ה-סרט. מנכ"ל הרשות, יוסף לפיד, דחה דרישה זאת בטענה שהדבר לא יתכן. בשל מחסור בזמן, צופי הסלוויזיה, שנותרו לצפות במהדורת כמעט חצות של אותו ערב, נדהמו כאשר שמעו, בסמיכות לדיעה על צאתו של שרי-האוצר יורם אריזור למסע בדרום-אפ-ריקה, את מגיש ועורך המהדורה, עמנום ארבל, מוסיף הערות לי-סרט בשמה של שגרירות דרום-אפריקה בישראל, מבלי לקבל את תגובת עורך ומפיק הסרט הכריי-טי, העיר על כך אחד מבכירי ערי-בדי מחלקת-החדשות: "דרום-אפ-ריקה סיפקה לנו מבט שני על ה-דמוקרטיה הדרום-אפריקאית, ומבט שני סיפק לנו שיעור על הדמו-קרטיה הדיווחית של רשות-ה-שידור."

סרבן שביט

אין זה מלון חמישה כוכבים

כן מאחורי סורג ובריח מאשר בתוך ארון. נתי כתב: טוב לשבת בעד ארצנו מאשר לשכב למענה. אמו של נתי, רחל: אין זאת אלא שנתהפך עלינו עולמנו הממחה האישית האמיתית המצויה הוורמת בדמך - מקבלת מימדים של הפרת חוק. שבת-אי לוי: גיבורי מלחמה ממלאים את כר-רות הובל של ההיסטוריה על גדותיהם. אלה הנאבקים למען השלום. מעטים. אריגן כתבה: הרגשה קצת לא נוחה שלדת שמישהו צריך לסכול בשביל האמר-נה שלך, ואולי בעצם כולנו היינו צריכים לסכול ביחד. אסף אדיב: יבוא יום ומי שבאמת צריך לשבת בבית-סהר יגיע לשם.

ואסיום במילותיו של האסיר לשעבר, ידידי דני סימרון: אין שום גבורה בלי שבת שלשים או ארבעים יום בכלא. אבל עלי לציין שישיהבה זו מראה, לפחות, שאנחנו לא פחדנים.